

[Holger Kristiansen.]

lige Udvalgs Forhandlinger. Den samme Vanskelighed med Hensyn til de smaa Grupper kender vi ogsaa her i Rigsdagen, hvor en enkelt lille Gruppe ikke kan blive repræsenteret i Udvalgene. I den tyske Rigsdag er det, saa vidt mig bekendt, saadan, at Udvalgsforhandlinger er tilgængelige for alle de Medlemmer af Rigsdagen, der ønsker at overvære dem. Jeg synes, det vilde være en frisindet og liberal Fremgangsmaade at indføre en lignende Ordning i vore Kommunalbestyrelser.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 20 om, at Byraadene vælger to Medlemmer til Kirkebestyrelsen, skal jeg sige, at det maaske i og for sig ikke er noget stort Spørgsmaal, men jeg anser det dog for at være retfærdigt og rigtigt, at Byraadene faar Adgang til at vælge disse Medlemmer, fordi Kirkebestyrelserne jo forvalter temmelig store Midler, som det paalægges Befolkningen at udrede. Ganske vist drejer det sig kun om dem, der er Medlemmer af Folkekirken, men det er maaske mere en Formsag, end det er en Realitet. Og Kirkeskatten er jo tilbøjelig til at stige, den er temmelig stor, mange Steder, og det er derfor rigtigt, at Byraadene vælger Medlemmer til Kirkebestyrelsen. Og skal de det, vil det være rigtigt, at de vælger to, saa bliver i alt Fald to store Grupper repræsenteret. I Forslaget i Fjor var der kun stillet Forslag om eet Medlem, men det synes jeg er forfejlet.

Jeg skal dernæst sige nogle Ord om § 23, Tilsynsparagraffen. Spørgsmaalet om Ministeriets Tilsynsmyndighed har vel nok voldt størst Vanskelighed med Hensyn til at opnaa Enighed mellem Købstadforeningen og Ministeriet. Medens Forslaget i Fjor i Forhold til det bestaaende indskrænkede Kommunernes Handlefrihed, gaar det foreliggende Forslag den modsatte Vej, selv om det maa indrømmes, at det ikke er store Skridt, der tages. Tilsynet med Bykommunerne er naturligvis af særlig Betydning for den størst mulige Ensartethed i Kommunernes Styrelse, ligesom det ogsaa i og for sig for Borgerne yder nogen Garanti og selvfølgelig i høj Grad støtter Kommunernes Kredit. Men en Indskrænkning i den alt bestaaende Handlefrihed turde dog være overflødig, og Venstre gik da ogsaa under Forhandlingen i Landstinget i Fjor baade mod Tendensen i den Retning og mod selve Forslaget. Købstadforeningen har ogsaa vendt sig meget skarpt mod et saadant Tilbageskridt, som man ansaa det for at være. Nu er det altsaa forladt, og der prøves yderligere paa

at give Kommunerne større Frihed. Optagelsen af midlertidige Laan kan f. Eks. ske uden Ministeriets Samtykke, naar de ikke er større og ikke mere langvarige end, at de tilbagebetales af det følgende Aars Indtægt. At der skal ske Indberetning til Ministeriet, saaledes at Ministeriet stadig kan have Føling med Kommunernes Stilling, er ganske i sin Orden. En Passus i det tidligere Forslag om, at Foretagender, der krævede Laan, ikke maatte paabegyndes, før Tilladelsen til Laanet var givet, er ikke medtaget her, og det anser jeg for rigtigt. Der er ganske vist opført kommunale Komplekser, der desværre for sent viste sig at blive alt for kostbare, men de dyreste kommunale Byggeforetagender, der er udført, mangler sikkert ikke Ministeriets Approbation. Staten bygger ingenlunde billigere end Kommunerne, det er maaske tilladt at føje til: tværtimod. De stedlig kendte Mænd skønner vel nok som Regel bedre. Saavel over det nødvendige som over det økonomiske og ansvarlige, end tilsynsførende udefra kan gøre det. Og saadanne Byggeforetagender paabegyndes jo ogsaa altid under Byraadets Ansvar.

Endvidere faar Byraadene en højst betimelig større Bevægelsesfrihed med Hensyn til Henlæggelser til en særlig Jordfond, til at opkøbe Jord, udstykke deraf o. s. v. uden ministerielt Samtykke i hvert enkelt Tilfælde. Meget unødigt Arbejde og unødigt Skriveri vil spares herved, et omstændeligt Omsvøbsdepartement ophæves, større Selvstyre indføres, og dette er kun glædeligt. Paa samme Maade faar Byraadene Ret til at disponere over de i særlige Fonds opsparede Midler, naar de anvendes efter deres Bestemmelse; det er jo saa ligetil. Naar Opsamlingen finder Sted med Ministeriets Billigelse, Regnskab aflægges og godkendes o. s. v., bør der ogsaa være uhindret Adgang til at anvende disse opsparede Beløb i Overensstemmelse med deres Bestemmelse uden Indblanding fra nogen Side. Derimod kunde der være Grund til at advare mod en alt for voldsom Opsamling til saadanne Fonds. Henlæggelserne til disse Fonds overdrives undertiden ud over det formaalstjenlige og er flere Steder medvirkende til at holde Priserne oppe paa et højere Niveau end nødvendigt i den Hensigt, i hvert Fald med den Virkning, at der foruden Henlæggelserne bliver et klækkeligt Overskud til Kommunekassen. Det er jo meget rart at kunne holde den direkte Skat nede — den er desværre i de fleste Købstæder mere end høj nok —, men det er ganske forkasteligt